

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่องความรู้และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนในหญิงวัยเจริญพันธุ์ อายุ 15 - 44 ปี ศึกษาในหมู่บ้านสันโป่ง ตำบลบ้านกาด กิ่งอำเภอแม่วาง จำนวน 99 คน โดยการสัมภาษณ์ 87 คน และสนทนากลุ่ม 12 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 6 คน นำเสนอผลการศึกษาในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกที่ทำงาน รายได้ของครอบครัว การมีเงินเหลือเก็บ การอาศัยอยู่กับผู้อื่น ความคงทนของบ้านอย่างน้อย 5 ปี การมีบัตรสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย ความสนใจในการฟังข่าวสารสุขภาพ และแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลข่าวสารเรื่องสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประสบการณ์ที่เคยเห็น การได้ยิน หรือรู้เรื่องคอปอก ความสนใจในการฟังข่าวสารเรื่องไอโอดีน การได้รับคำแนะนำในการป้องกันโรคคอปอก ผลการคลำต่อมธัยรอยด์โดยผู้วิจัย

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สาเหตุของการเกิดโรคคอปอก อาการและการรักษาโรคคอปอก น้ำยาไอโอดีน ชัมชน์และวิธีใช้เกลืออนามิย และการป้องกันโรคคอปอก การขาดสารไอโอดีนที่มีผลต่อทารกในครรภ์

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การรับประทานอาหารและเกลือที่มีสารไอโอดีน แหล่งที่ซื้อเกลืออนามิย การใช้น้ำและต้มน้ำที่ผสมไอโอดีน การรับประทานยาเม็ดไอโอดีน การรับประทานอาหารบางชนิดที่มีผลทำให้สารไอโอดีนลดลง การตรวจร่างกายเกี่ยวกับโรคคอปอก และการสังเกตด้วยตนเอง

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคขาดสารไอโอดีน กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัวชี้เนาะการกระทำ ได้แก่ การได้ยิน หรือรู้เรื่อง คอปกอก ความสนใจฟังข่าวสาร การได้รับคำแนะนำ กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
อายุ (ปี)		
15 - 20	8	9.20
21 - 25	12	13.79
26 - 30	17	19.54
31 - 35	11	12.64
36 - 40	25	28.74
41 - 45	14	16.09
อายุเฉลี่ย 33 ปี		
สถานภาพสมรส		
โสด	12	13.79
คู่	72	82.76
หม้าย/หย่า	3	3.45

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	2.30
ป.1 - ป.4	68	78.16
ป.5 - ป.7	9	10.34
ม.1 - ม.3	4	4.60
ม.4 - ม.6	1	1.15
อนุปริญญา/ปริญญาตรี	3	3.45
อาชีพ		
เกษตรกรรวม (ทำนา-ทำไร่)	34	39.08
รับจ้างทั่วไป	34	39.08
ค้าขาย	12	13.79
รับราชการ	2	2.30
อื่นๆ (แม่บ้าน, นักศึกษา)	5	5.75

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)		
2	4	4.60
3	29	33.33
4	29	33.33
5	13	14.94
6	11	12.65
7	1	1.15
เฉลี่ย 4 คน		
จำนวนสมาชิกที่ทำงาน		
1	5	5.74
2	55	63.22
3	17	19.54
4	8	9.20
5	2	2.30
รายได้ของครอบครัวต่อปี (บาท)		
ต่ำกว่า 20,000	21	24.14
20,000-30,000	28	32.18
30,001-40,000	13	14.94
40,001-50,000	6	6.90
มากกว่า 50,000	19	21.84

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
การมีเงินเหลือเก็บ		
มี	45	51.72
ไม่มี	38	43.68
มีหนี้สิน	4	4.60
การอาศัยอยู่กับผู้อื่น		
มีบ้านเป็นของตนเอง	49	56.32
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	36	41.38
อาศัยญาติ	2	2.30
ความคงทนของบ้านอย่างน้อย 5 ปี		
ใช่	81	93.10
ไม่ใช่	6	6.90
การมีบัตรส่งเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย		
มี	16	18.39
ไม่มี	71	81.60
ความสนใจในการฟังข่าวสารสุขภาพ		
สนใจใน 1 เดือน		
ไม่ฟังเลย	19	21.84
บางครั้ง (อย่างน้อย 1 ครั้ง)	46	52.87
บ่อย (3-4 ครั้ง)	22	25.29

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
แหล่งที่เคยฟัง (ตอบได้หลายข้อ)		
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	14	9.52
ครู/เด็กนักเรียน	2	1.36
อสม./พสส/	21	14.29
วิทยุ	26	17.69
โทรทัศน์	40	27.21
หนังสือพิมพ์	4	2.72
โปสเตอร์	6	4.08
หอกระจายข่าว	34	23.13

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงวัยเจริญพันธุ์ทั้งหมด 87 คน อายุเฉลี่ย 33 ปี ช่วงอายุ 36-40 ปี มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 28.74 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คู่ ร้อยละ 82.76 ที่เหลือเป็นโสด ร้อยละ 13.79 หม้าย/หย่า ร้อยละ 3.45 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 78.16 ที่เหลืออีกร้อยละ 19.54 สูงกว่าระดับประถมศึกษา และไม่ได้เรียน ร้อยละ 2.30 มีอาชีพเกษตรกรรม (ทำนา-ทำไร่) และรับจ้างทั่วไป มากที่สุดคือ ร้อยละ 39.08 เท่ากัน รองลงมาค้าขายร้อยละ 13.79 รับราชการร้อยละ 2.30 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 4 คน มากที่สุดคือ 3 และ 4 คน ร้อยละ 33.33 เท่ากัน รองลงมาคือ 5 คน ร้อยละ 14.94 และน้อยที่สุดคือ 7 คน ร้อยละ 1.15 ส่วนใหญ่จำนวนสมาชิกที่ทำงานคือ 2 คน ร้อยละ 63.22 รองลงมา 3 คน

ร้อยละ 19.54 และน้อยที่สุดคือ 5 คน ร้อยละ 2.30 ส่วนรายได้ของครอบครัวต่อปีอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 32.18 เกินครึ่งเล็กน้อย มีเงินเหลือเก็บถึงร้อยละ 51.72 มีหนี้สินเพียงร้อยละ 4.60 เท่านั้น มีบ้านเป็นของตนเอง มากที่สุดคือ ร้อยละ 56.32 และ ร้อยละ 41.38 อาศัยอยู่กับบิดามารดา ส่วนใหญ่มีบ้านที่คงทนอย่างน้อย 5 ปี ร้อยละ 93.10 แต่ไม่มี บัตรสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยถึงร้อยละ 81.60 มีบัตรสงเคราะห์เพียงร้อยละ 18.39 ภายใน 1 เดือน จะฟังข่าวสารสุขภาพ 1 ครั้ง ร้อยละ 52.87 ไม่ฟังเลยร้อยละ 21.84 แหล่งที่รับข่าวสารมากที่สุด คือ คู่มือทัศน์ ร้อยละ 27.21 รองมาหอกระจายข่าวร้อยละ 23.13

ส่วนที่ 2 ข้อมูลข่าวสารเรื่องสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลข่าวสารเรื่องสารไอโอดีน

รายละเอียดข้อมูลข่าวสาร เรื่องสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
ประสบการณ์ที่เคยเห็นคนเป็นคอพอก		
ไม่เคย	9	10.34
เคย	78	89.66
แหล่งที่เคยเห็น		
ญาติพี่น้อง	10	11.90
เพื่อนบ้านหมู่บ้านใกล้เคียง	61	72.62
ตัวเองเป็น	1	1.19
อื่นๆ (โปสเตอร์ ใน รพ. ไทรทัศน์)	12	14.29
การได้ยินหรือรู้เรื่องคอพอก		
ไม่เคย	41	47.13
เคย	46	52.87
แหล่งที่ให้ความรู้ (ตอบได้หลายข้อ)		
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	11	13.92
ครู/นักเรียน	7	8.86
อสม./ผสส.	17	21.52
โทรทัศน์	15	18.99
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	1	1.27
วิทยุ	7	8.86

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลข่าวสารเรื่องสารไอโอดีน (ต่อ)

รายละเอียดข้อมูลข่าวสาร เรื่องสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
เอกสาร/โปสเตอร์	3	3.80
หอกระจายข่าว	14	17.72
อื่นๆ (มารดา เพื่อนบ้าน)	4	5.06
ความสนใจในการฟังข่าวสารเรื่อง ไอโอดีนในระยะเวลาเดือน		
บ่อย (3-4 ครั้ง)	6	6.90
บางครั้ง (1 ครั้ง)	34	39.08
ไม่เคยเลย	47	54.02
การได้รับคำแนะนำในการป้องกันโรคคอตีบ		
ไม่เคย	51	58.62
เคย	36	41.38
แหล่งที่เคยได้รับคำแนะนำ		
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	13	22.41
ครู/เด็กนักเรียน	13	22.41
อสม./พสส.	9	15.25
โทรทัศน์	7	12.07
หนังสือพิมพ์	1	1.72
วิทยุ	2	3.45
เอกสาร/โปสเตอร์	2	3.45

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลข่าวสาร เรื่องสารไอโอดีน (ต่อ)

รายละเอียดข้อมูลข่าวสาร เรื่องสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
หอกกระจายข่าว อื่นๆ ระบุ	11	18.97
จากการสำรวจโดยการดูกับคล้ำต่อมธัยรอยด์โดยผู้วิจัย	-	-
โตหรือคล้ำได้	4	4.60
คล้ำไม่ได้	83	95.40

จากตารางที่ 2 ข้อมูลข่าวสารเรื่องสารไอโอดีนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เคยเห็นคนเป็นคอปอกร้อยละ 89.66 เคยเห็นเพื่อนบ้านที่เหล่าป่าฝาง ร้อยละ 72.62 และเคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอกร้อยละ 52.87 แหล่งที่ให้ความรู้มากที่สุดคือ อสม/ผสส ร้อยละ 21.52 โทรทัศน์รองลงมา ร้อยละ 18.99 และหอกกระจายข่าวร้อยละ 17.72 ความสนใจในการฟังข่าวสารเรื่องสารไอโอดีนในระยะเวลา 1 เดือน มีถึงร้อยละ 54.02 ไม่เคยสนใจฟัง ฟังเป็นบางครั้ง 1 ครั้งต่อเดือนร้อยละ 39.08 เคยได้รับคำแนะนำในการป้องกันโรคคอปอกร้อยละ 58.62 ไม่เคย ร้อยละ 41.38 เคยได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครู/เด็กนักเรียน เท่ากันคือ ร้อยละ 22.41 รองลงมาคือ หอกกระจายข่าวร้อยละ 3.45 จากการสำรวจโดยการดูกับคล้ำต่อมธัยรอยด์โดยผู้วิจัยพบว่า ส่วนใหญ่คล้ำไม่ได้ร้อยละ 95.40 คล้ำได้ร้อยละ 4.60 (4 คน)

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน

ความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
สาเหตุของการเกิดโรคคอปอก		
น้ำดื่มไม่สะอาด	10	11.49
กรรมพันธุ์	2	2.30
กรรมเก่า	1	1.15
ขาดสารไอโอดีนอาหารทะเล/เกลือ	14	16.09
กินอาหารไม่ถูกต้อง	2	2.30
ไม่ทราบ	58	66.67
อาการของคอปอกมีพิษ		
ใจสั่นเหนื่อยง่ายที่ไม่โตตาโปน	11	12.64
ลมชัก เป็นลม	3	3.45
อื่นๆ (ร้อนออกตามตัว)	3	3.45
ไม่ทราบ	70	80.46
อาการของคอปอกธรรมดา		
คอโต	30	34.48
อื่นๆ ระบุ	1	1.15
ไม่ทราบ	56	64.37

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของข้อมูลข่าวสารความรู้
เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับ โรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
การรักษาโรคคอพอก		
ได้โดยวิธีกินเกลืออนามัย ผ่าตัด และ ไปหาแพทย์	53	60.92
รักษาไม่ได้	4	4.60
ไม่ทราบ	30	34.48
ความหมายของสารไอโอดีน		
เครื่องต้มชุกำลัง	2	2.30
สารอาหารป้องกันคอพอก	18	20.69
ไม่ทราบ	67	77.01
ความหมายของเกลืออนามัย		
เกลือผสม ไอโอดีนป้องกันคอพอก	37	42.53
เกลือสะอาด	33	37.93
ไม่ทราบ	17	19.54
อาหารที่ทำให้สารไอโอดีนลดลง		
อาหารจำพวกกะหล่ำปลี มันสำปะหลัง	5	5.75
ไม่ทราบ	82	94.25

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของข้อมูลข่าวสารความรู้
เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับ โรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
การป้องกันโรคคอพอก		
โดยกินเกลืออนามัย	49	56.32
ป้องกันไม่ได้	3	3.45
ไม่ทราบ	35	40.23
การขาดสารไอโอดีนในหญิงตั้งครรภ์จะมีผลต่อทารก		
ทารกที่เกิดมาพิการ เป็นใบ้ หูหนวก		
ร่างกายเตี้ย แคระแกรน	6	6.90
ทารกในท้องหายใจไม่สะดวก	1	1.15
ทารกที่เกิดมาจะไม่แข็งแรง	19	21.84
อื่นๆ (ทารกเป็นโรคคอพอก ไม่มีผล)	12	13.79
ไม่ทราบ	49	56.32
ความหมายขวดเดียว		
ขวดน้ำยาไอโอดีนเข้มชั้น	13	14.94
ขวดน้ำตาลเกลือแร่	1	1.15
ไม่ทราบ	73	83.91

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
ปริมาณน้ำที่ใช้ในการผสมน้ำยาไอโอดีนเข้มข้น 2 หยด		
10 ลิตร	13	14.94
5 ลิตร	1	1.15
1 ลิตร	1	1.15
ไม่ทราบ	72	82.76
ระยะเวลาที่รับประทานเกลืออนามัย		
ทุกวัน	18	20.69
สัปดาห์ละครั้ง	2	2.30
อาการคอปอกหายแล้วจึงหยุด	1	1.15
1 ปี	5	5.75
ไม่ทราบ	61	70.11
สาเหตุที่คนในภาคเหนือเป็นโรคคอปอกมาก		
ดื่มน้ำไม่สะอาด	7	8.05
มีสารไอโอดีนในน้ำและผักน้อย	12	13.79
ไม่ทราบ	68	78.16

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
\bar{X} = 3.0689655		
SD = 3.071978		
ความรู้สูงกว่าค่าเฉลี่ย	22	25.29
ความรู้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	65	74.71

จากตารางที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับโรคขาดสารไอโอดีนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.67 ไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคคอพอก มีร้อยละ 16.09 ที่ทราบว่าเกิดจากการขาดสารไอโอดีนอาหารทะเล เกล็ดอนามัย ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.46 ไม่ทราบอาการของคอพอกมีพิษ มีเพียงร้อยละ 12.64 ที่ทราบว่าเกิดจากใจสั้น เหนื่อยง่าย ที่โมโห ตาโปน และร้อยละ 64.37 ไม่ทราบอาการของคอพอกธรรมดา มีเพียงร้อยละ 34.48 ที่ทราบว่าคอโต ส่วนการรักษาโรคคอพอกนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 60.90 ตอบว่ารักษาได้โดยกินเกลืออนามัย ถ้าเป็นมากผ่าตัดหรือไปพบแพทย์ ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.01 ที่ไม่ทราบว่าสารไอโอดีนคืออะไร มีเพียงร้อยละ 20.69 ตอบว่าเป็นสารอาหารป้องกันคอพอก ร้อยละ 42.53 ทราบว่าเกลืออนามัยคือเกลือผสมไอโอดีนป้องกันกันคอพอก เกือบทั้งหมดคือร้อยละ 94.25 ไม่ทราบว่าอาหารอะไรที่ทำให้สารไอโอดีนลดลง ร้อยละ 56.32 ทราบว่าการกินเกลืออนามัยเป็นการป้องกันโรคคอพอกร้อยละ 56.32 ไม่ทราบว่าหญิงตั้งครรภ์ที่ขาดสารไอโอดีนมากๆ จะมีผลต่อเด็กในครรภ์ และไม่ทราบว่าขวดเตี้ยคืออะไร และการผสมน้ำยาไอโอดีน ๒ หยดต่อน้ำที่ลิตร มีร้อยละ 83.91 และ 82.76 ตามลำดับ ที่ตอบว่าเป็นขวดน้ำยาไอโอดีน ๒ หยดต่อน้ำ 10 ลิตร มีเพียง

ร้อยละ 14.94 ร้อยละ 70.11 ไม่ทราบว่าเกลืออนามิยควรรับประทานเป็นระยะเวลาเท่าใด ที่ตอบว่า ทุกวันมีร้อยละ 20.69 ส่วนสาเหตุที่ทำให้คนในภาคเหนือเป็นโรคคอกพอกมากกว่าภาคอื่น ๆ ส่วนใหญ่ ไม่ทราบ ร้อยละ 78.2 มีเพียงร้อยละ 13.79 ที่ทราบว่ามีการไอไอ้ดินในน้ำและผักน้อย ค่าเฉลี่ย ความรู้ของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 3.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.07 จำนวนที่มีความรู้สูงกว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22 คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65 คน ร้อยละ 25.29 และ 74.71 ตามลำดับ

จากการสนทนากลุ่มพบว่า ทุกคนเคยเห็นคนที่ เป็นคอกพอก ซึ่งในหมู่บ้านเรียกว่า คอกเหนียง ซึ่งเห็นจากเพื่อนบ้านในหมู่บ้านเหล่าป่าฝาง ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่ติดกับหมู่บ้านสันโป่งนี้ จะมีลักษณะคอกไอ มีเพียง 3 คน ที่บอกว่าคอกพอกเกิดจากการขาดสารไอไอ้ดิน คอกเหนียงหรือคอกพอกมี 2 ชนิด คือ มีพิษ จะมีตาโบน เหนื่อยง่าย ไม่มีพิษจะมีคอโตธรรมดาเท่านั้น ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าหญิงที่ตั้งครรภ์ที่เป็นคอกพอก และมีผลต่อเด็ก และคิดว่าไม่มีผลต่อเด็ก เพราะเด็กเกิดมาได้รับการฉีดยา บางคนบอกว่าถ้าบิดามารดา เป็น ลูกต้องเป็นเพราะเป็นกรรมพันธุ์ ความหมายของสารไอไอ้ดินมีเพียง 1 คนที่บอกว่าเป็นสารป้องกัน คอกพอกอยู่ในอาหารทะเล เกลือ ถ้าขาดทำให้เกิดเป็นโรคคอกพอก ส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าอยู่ในอาหาร ชนิดไหน ส่วนเหตุที่มีการขาดสารไอไอ้ดินเพื่อนบ้านที่มีคอโตเนื่องจากกินน้ำฝาง ซึ่งเป็นต้นไม้ชนิดหนึ่ง อยู่ต้นน้ำ เมื่อน้ำแม่ขานไหลผ่านต้นไม้นี้ทำให้คนที่ดื่มน้ำนี้เป็นคอกพอก วิธีป้องกันการขาดสารไอไอ้ดิน กินอาหารทะเล กินปลาทุ กินเกลือ โดยกินทุกวัน หรือสัปดาห์ละครั้ง ทุกคนไม่ทราบว่าทะเล่าปลี-มันสำปะหลัง อาจก่อให้เกิดโรคคอกพอกคอเอิม บอกว่าเคยได้ยินว่าลูกเห็บถ้ากินแล้วจะทำให้เกิดคอกพอก ความหมายของ ขวดเตี้ยวเป็นน้ำยาเข้มข้นหยดลงในน้ำ 2 หยดต่อหม้อน้ำที่ใช้กิน ผู้ที่ตอบได้จะมีบุตรกำลังเรียนในโรงเรียนวัดสันโป่ง เนื่องจากเป็นโครงการรณรงค์การป้องกันโรคขาดสารไอไอ้ดิน งสาเหตุที่คนใน ภาคเหนือเป็นโรคคอกพอกทุกคนไม่ทราบมาก่อน

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของการปฏิบัติในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน

รายละเอียดการป้องกัน โรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
การรับประทานอาหารทะเล		
ทุกวัน	2	2.30
สัปดาห์ละครั้ง	38	43.68
เดือนละครั้ง	34	39.08
2-3 เดือนครั้ง	8	9.19
ไม่เคยรับประทาน	4	4.60
อื่นๆ (ปีละ 1-2 ครั้ง)	1	1.15
การเลือกใช้เกลือในการปรุงอาหาร		
เกลืออนามัย	32	36.78
เกลือเม็ด	17	19.54
เกลือป่นธรรมดา	13	14.94
เกลืออนามัย/เกลือเม็ด	25	28.74
การใช้เกลืออนามัยปรุงอาหาร		
ทุกวัน	47	54.02
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	10	11.49
ไม่เข้าข่าย	30	34.48

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของการปฏิบัติในการป้องกัน
โรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

รายละเอียดการป้องกัน โรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
แหล่งที่ซื้อเกลืออนามัย		
จากสถานีอนามัย	2	2.30
จากร้านค้าในหมู่บ้าน	44	50.58
จากโรงเรียน	11	12.64
ไม่เข้าข่าย	30	34.48
การใช้น้ำผสมไอโอดีน		
ไม่ใช้	72	82.76
ใช้	15	17.24
การดื่มน้ำเสริมไอโอดีนเป็นประจำ		
ทุกวัน	13	14.94
อื่นๆ (หมดประมาณ 1 เดือน ยังไม่ได้ซื้อ)	2	2.30
ไม่เข้าข่าย	72	82.76
หญิงตั้งครรภ์ในครอบครัวเคยได้รับยาเม็ดไอโอดีน		
เคย	9	10.35
ไม่เคย	62	71.26
ไม่มีหญิงตั้งครรภ์	16	18.39

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของการปฏิบัติในการป้องกัน
โรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

รายละเอียดการป้องกัน โรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
ความถี่ในการรับประทานกะหล่ำปลีหรือมันสำปะหลัง		
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	8	9.20
เดือนละ 1 ครั้ง	46	52.87
เดือนละ 2-3 ครั้ง	18	20.69
อื่นๆ (จะรับประทานที่ปลูกเองในช่วง หน้าหนาวเพราะไม่มีตลาด ปีละครั้ง)	15	17.24
วิธีปรุงกะหล่ำปลีก่อนรับประทาน		
สุกทุกครั้ง	21	24.14
สุกบ้างดิบบ้าง	42	48.27
ดิบทุกครั้ง	4	4.60
ล้างแช่น้ำเกลือและทำให้สุก	20	22.99
การตรวจร่างกายเกี่ยวกับโรคคอพอก		
เคย 1 ครั้ง	7	8.05
ไม่เคย	80	91.95
การตรวจร่างกายเกี่ยวกับโรคคอพอกของสมาชิกในครอบครัว		
เคย	5	5.75
ไม่เคย	82	94.25

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อของการปฏิบัติในการป้องกัน
โรคขาดสารไอโอดีน (ต่อ)

รายละเอียดการป้องกัน โรคขาดสารไอโอดีน	จำนวน (คน) (N = 87)	ร้อยละ (100)
การสังเกตตนเองว่ามีอาการคอโตผิดปกติ		
เคย	18	20.69
ไม่เคย	69	79.31
สรุปการปฏิบัติ		
ปฏิบัติดี > 3 ข้อ	18	20.69
ปฏิบัติไม่ดี < 3 ข้อ	69	79.31

จากตารางที่ 4 การปฏิบัติในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่างรับประทานอาหารทะเลสดบ้างครั้ง มีมากที่สุดคือร้อยละ 43.68 และทุกวันมีเพียงร้อยละ 2.30 ใช้เกลืออนามัยในการปรุงอาหารมีร้อยละ 36.78 ทั้งเกลืออนามัยและเกลือเม็ดมีร้อยละ 28.74 และใช้เกลืออนามัยปรุงอาหารทุกวันมีร้อยละ 54.02 ซื้อเกลืออนามัยจากร้านค้าในหมู่บ้านมากที่สุดคือ 50.58 รองลงมาจากโรงเรียนร้อยละ 12.64 ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.76 ไม่ใช้น้ำผสมไอโอดีนมีเพียงร้อยละ 17.24 ที่ใช้และร้อยละ 14.94 ต้มน้ำเสริมไอโอดีนทุกวัน หญิงตั้งครรภ์ไม่เคยรอบครัวส่วนใหญ่ร้อยละ 71.26 ไม่เคยได้รับยาเม็ดเสริมไอโอดีนเคยได้รับเพียงร้อยละ 10.35 รับประทานกะหล่ำปลีหรือมันสำปะหลังมีร้อยละ 52.87 รับประทานแตงนละ 1 ครั้ง และจะรับประทานสุกบ้างดิบบ้างร้อยละ 48.27 กลุ่มตัวอย่างและสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับตรวจร่างกายเกี่ยวกับโรคคอพอก ร้อยละ 91.95 และ 94.25

ตามลำดับ เคยได้รับการตรวจเพียง 8.05 และ 5.75 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เคยสังเกตตนเองว่ามีอาการคอโตผิดปกติร้อยละ 79.31 สรุปร ผู้ที่มีการปฏิบัติดีเท่ากับ 18 คน ปฏิบัติไม่ดี 69 คน ร้อยละ 20.69 และ 79.31 ตามลำดับ

จากการสนทนากลุ่มพบว่า ทุกคนชอบอาหารทะเล รับประทานประมาณอาทิตย์ละ 1 ครั้ง อาหารทะเลสดต้องออกไปซื้อตลาดที่บ้านภาคห่างจากหมู่บ้านประมาณ 3 กิโลเมตร ในหมู่บ้านจะมีของแห้งจำพวกปลาหมึกแห้ง ปลาเค็ม เกล็ดที่ใช้ปรุงอาหารใช้ทั้งเกลือเม็ด และเกลือปรุงพริก เหตุผลเนื่องจากเกลือเม็ดใช้ง่าย ไร่หมึกผักดอง ใส่น้ำพริก แกง เกลือปรุงพริกและเกลืออนามัยใช้หมึกเนื้อปรุงพริกรสชาติไม่ค่อยเค็ม เกลืออนามัยซื้อได้จากโรงเรียน ร้านค้าในหมู่บ้านมีขายทั้งเกลือเม็ด เกลืออนามัย และเกลือปรุงพริก ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้น้ำยาไอโอดีนเข้มข้นหยดลงในน้ำดื่ม มีเพียง 2 คน เนื่องจากบุตรซื้อจากโรงเรียนมา และ หยดลงหม้อน้ำดื่มทุกวัน รสชาติธรรมดาไม่ทำให้น้ำเปลี่ยน ทุกคนไม่ทราบว่าอาหารจำพวกกะหล่ำปลีมันสำปะหลังทำให้สารไอโอดีนลดลง ส่วนใหญ่จะ ไม่มีการสังเกตตัวเองว่าคอโตหรือไม่ มีบางคนสังเกตน้อยเพราะมีหลานเป็นคอโตจึงกลัว อีกคนเป็นโรคคอพอกรักษา มาหนึ่งปี

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคขาดสารไอโอดีนกับการปฏิบัติตนในการป้องกัน
โรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้

ระดับความรู้	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
สูงกว่าค่าเฉลี่ย	15 (68.18)	7 (31.82)	22
ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	3 (4.62)	62 (95.35)	65
รวม	18	69	87

$X^2 = 40.5$ $df. = 1$ $C = 0.56$ $P < 0.01$

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ที่มีความรู้สูงกว่าค่าเฉลี่ย มีการปฏิบัติดี 68.18 ส่วนผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีการปฏิบัติดีเพียงร้อยละ 4.62 และ จากการทดสอบไคสแควร์ (X^2) พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ละคน .01 สรุปได้ว่าผู้ที่มีความรู้สูงกว่าค่าเฉลี่ย จะมีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แต่ความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอายุ

ความรู้	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
15 - 25	8 (40.00)	12 (60.00)	20
26 - 35	5 (17.86)	23 (82.14)	28
36 - 45	5 (12.82)	34 (87.18)	39
รวม	18	69	87

$$X^2 = 6.15359 \quad df. = 2 \quad C = 0.257 \quad P < .05$$

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มอายุ 15-25 มีการปฏิบัติดีร้อยละ 40.00 ส่วนกลุ่มอายุ 36-45 ปี การปฏิบัติดี เพียงร้อยละ 12.82 และจากการทดสอบไคสแควร์ (X^2) พบว่าอายุของหญิงวัย ตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ในกลุ่ม 15-25 ปี จะมีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุในกลุ่ม 36-45 ปี แต่ความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ตารางที่ 7 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
โสด/หม้าย/หย่า	5 (33.33)	10 (66.67)	15
คู่	13 (18.05)	59 (81.95)	72
รวม	18	69	87

$$X^2 = .95747 \quad df. = 1 \quad C = 0.104 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 7 พบว่าสถานภาพสมรสโสด/หม้าย/หย่า จะมีการปฏิบัติในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน ดีกว่าผู้ที่อยู่ในสภาพคู่ คือร้อยละ 33.33 และ 18.05 ตามลำดับ และจากการทดสอบด้วยไคสแควร์ (X^2) พบว่าสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน คือ ผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันเมื่อการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนไม่ต่างกัน

All rights reserved

ตารางที่ 8 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
ต่ำกว่า ป.4	11 (15.71)	59 (84.29)	70
สูงกว่า ป.4	7 (41.18)	10 (58.82)	17
รวม	18	69	87

$X^2 = 3.96392$ $df. = 1$ $C = 0.208$ $P < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีการปฏิบัติดี ร้อยละ 41.18 ส่วนผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า ป.4 มีการปฏิบัติดีเพียงร้อยละ 15.7 และจากการทดสอบไคสแควร์ (X^2) พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ป.4 มีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า ป.4 แต่มีความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ตารางที่ 9 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
ทำนาทำไร่	5 (14.71)	29 (85.29)	34
รับจ้างทั่วไป	7 (21.21)	26 (78.79)	33
อื่นๆ (ข้าราชการ นักศึกษา แม่บ้าน)	6 (30.00)	14 (70.00)	20
รวม	18	69	87

$X^2 = 1.80391$ $df. = 2$ $C = 0.14$ $P > .05$

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ รับราชการ นักศึกษา แม่บ้าน มีการปฏิบัติในการป้องกันโรคดีกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำนา ทำไร่ คือ ร้อยละ 30, 21.21 และ 14.71 ตามลำดับ จากการทดสอบด้วยไคสแควร์ (X^2) พบว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนคือ ผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนไม่ต่างกัน

ตารางที่ 10 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อปี

รายได้/ปี	การปฏิบัติ		รวม
	ด	ไม่ด	
0-24,000	5 (14.29)	30 (85.71)	35
มากกว่า 24,000	13 (25.00)	39 (75.00)	52
รวม	18	69	87

$$X^2 = .88339 \quad df. = 1 \quad C = 0.100 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ที่มีรายได้มากกว่า 24,000 บาท ต่อปี จะมีการปฏิบัติตนได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 24,000 บาทต่อปี คือร้อยละ 25.00 และ 14.29 ตามลำดับ จากการทดสอบทางสถิติ ด้วยไคสแควร์ (X^2) พบว่าปัจจัยด้านรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีน คือ ผู้ที่มีรายได้ต่างกันมีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนไม่ต่างกัน

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ ๗ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัวชี้แนะ การกระทำการ ได้แก่ การได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอก ความสนใจฟังข่าวสาร การได้รับคำแนะนำ กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 11 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอก

การได้ยินหรือ รู้เรื่องคอปอก	การปฏิบัติ		รวม
	ใช่	ไม่ใช่	
เคย	17 (36.96)	29 (63.04)	46
ไม่เคย	1 (2.44)	40 (97.56)	41
รวม	18	69	87

$$X^2 = 13.70719 \quad df. = 1 \quad C = 0.368 \quad P < .01$$

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ที่เคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอก จะมีการปฏิบัติในการป้องกันโรคคอปอกดีร้อยละ 36.96 ถึงแม้ว่าเคยยังมีส่วนใหญ่ยังปฏิบัติไม่ดีถึงร้อยละ 63.04 และผู้ที่ไม่เคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอกจะมีการปฏิบัติดีเพียงร้อยละ 2.44 และจากการทดสอบทางสถิติด้วยไคสแควร์ (X^2) พบว่าการที่เคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอกจะมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคคอปอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าผู้ที่เคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอกจะมีการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนดีกว่าผู้ที่ไม่เคยได้ยินหรือรู้เรื่องคอปอก แต่อัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 12 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสนใจ
ฟังข่าวสาร

ความสนใจฟังข่าวสาร ใน 1 เดือน	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
เคยฟัง	14 (35.00)	26 (65.00)	40
ไม่เคยเลย	4 (8.51)	43 (91.49)	47
รวม	18	69	87

$$X^2 = 18.478 \quad df. = 1 \quad C = 0.418 \quad P < 0.01$$

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ที่มีความสนใจฟังข่าวสารใน 1 เดือน จะมีการปฏิบัติดีร้อยละ 35.00 ส่วนผู้ที่ไม่เคยสนใจฟังข่าวสารเลย จะมีการปฏิบัติดีเพียงร้อยละ 8.51 พบว่าการที่มีความสนใจฟังข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติในการป้องกันโรคคอพอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าผู้ที่มีความสนใจฟังข่าวสาร จะมีการปฏิบัติตนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยฟังเลย และความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

All rights reserved

ตารางที่ 13 การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคขาดสารไอโอดีนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการได้รับคำแนะนำ

การได้รับคำแนะนำ	การปฏิบัติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
เคย	15 (41.67)	21 (58.33)	36
ไม่เคย	3 (5.88)	48 (94.12)	51
รวม	18	69	87

$$X^2 = 14.35999 \quad df. = 1 \quad C = 0.376 \quad P < .01$$

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ที่เคยได้รับคำแนะนำเรื่องคอพอกจะมีการปฏิบัติในการป้องกันโรคคอพอกดีร้อยละ 41.67 ผู้ที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำจะมีการปฏิบัติดีเพียงร้อยละ 5.9 จากการทดสอบทางสถิติด้วยไคสแควร์ (X^2) พบว่าการที่เคยได้รับคำแนะนำในเรื่องคอพอกมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติในการป้องกันโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าผู้ที่เคยได้รับคำแนะนำในเรื่องคอพอกจะมีการปฏิบัติตนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำ แต่อัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ